

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการของแฟ้มสะสมงานกับจัดกิจกรรมการสอนตามปกติ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กระบวนการของแฟ้มสะสมงาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และการแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติจากการแจกแจงของ t -distribution
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
p	แทน	ความน่าจะเป็นของการเกิดความคลาดเคลื่อนแบบที่ 1 (Type I error)
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยใช้แนวคิดของยูพิน พิพิธกุล (2542, หน้า 6) ดังนี้

ต่ำกว่า 2	ลงมา	หมายถึง	ทักษะการแก้ปัญหาอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง
2.1 - 3.00		หมายถึง	ทักษะการแก้ปัญหาอยู่ในเกณฑ์พอใช้
3.1 - 4.00		หมายถึง	ทักษะการแก้ปัญหาอยู่ในเกณฑ์ดี
4.1 ขึ้นไป		หมายถึง	ทักษะการแก้ปัญหาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยได้รับการพัฒนาเพิ่มสะสมงาน ดังตาราง 6 ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์

ด้าน	$n = 36$			
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	ลำดับที่
การทำความเข้าใจในปัญหา	4.39	.42	ดีมาก	3
การวิเคราะห์โครงสร้างปัญหา	4.49	.39	ดีมาก	1
การตัดสินใจเลือกวิธีการ	4.43	.43	ดีมาก	2
การตรวจสอบวิธีการและคำตอบ	4.19	.42	ดีมาก	5
คุณภาพของงาน	4.21	.42	ดีมาก	4
รวม	4.34	.44		

จากตาราง 6 แสดงว่าความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการของเพิ่มสะสมงานมีผลสัมฤทธิ์ในการแก้ปัญหารายด้านและภาพรวมในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยด้านการวิเคราะห์โครงสร้างปัญหามากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$) รองลงมาคือ การตัดสินใจเลือกวิธีการ ($\bar{X} = 4.43$) และการทำความเข้าใจในปัญหา ($\bar{X} = 4.39$)

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการคิดแก้ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนที่เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเพิ่มสะสมงานกับนักเรียนที่เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 7 และ ตาราง 8

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม

	$n = 34$		t	df p (2-tail)
	$\bar{X}$	SD		
กลุ่มทดลอง	2.17	0.82	1.25	66 .215
กลุ่มควบคุม	2.41	0.77		

* $p > .05$

จากตาราง 7 จะพบว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการคิดแก้ปัญหาวิชา
คณิตศาสตร์ก่อนการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองซึ่งเรียนจากการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนโดยกระบวนการเพิ่มสะสมงานและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) แสดงว่าก่อนการทดลองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความ
สามารถในการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการคิดแก้ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

	$n = 34$		$n = 34$		t	df	$p(1\text{-tail})$
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง				
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
กลุ่มทดลอง	2.17	0.82	4.10	0.70	16.84*	33	.000
กลุ่มควบคุม	2.41	0.77	3.55	0.64	11.49*	33	.000

* $p < .05$

จากตาราง 8 จะพบว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการคิดแก้ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีดังนี้

กลุ่มทดลองซึ่งเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยกระบวนการเพิ่มสะสมงานมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยได้รับกระบวนการเพิ่มสะสมงานมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ส่วนกลุ่มควบคุมซึ่งเรียนจากการจัดกิจกรรมตามปกติมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) เช่นกัน แสดงว่าการเรียนโดยวิธีปกติก็ให้ผลสัมฤทธิ์ในการแก้ปัญหาสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง แต่คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์พบว่ากลุ่มควบคุมต่ำกว่ากลุ่มทดลอง

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการคิดแก้ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยกระบวนการเพิ่มสะสมงานก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 8 และตาราง 9

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	$n = 34$		t	df	$p(1\text{-tail})$
	$\bar{X}$	SD			
กลุ่มทดลอง	4.10	0.71	3.37*	66	.000
กลุ่มควบคุม	3.55	0.64			

* $p < .05$

จากตาราง 9 จะพบว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการคิดแก้ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์หลังการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองซึ่งเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยกระบวนการเพิ่มสะสมงานหลังการทดลองมีค่าสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) แสดงว่าความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากวิธีปกติ

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมรายด้าน

ด้าน	$n = 34$		$n = 34$		t	df	$p(1\text{-tail})$
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	$\bar{X}$	SD			
การทำความเข้าใจในปัญหา	3.97	1.00	3.55	0.96	1.73*	66	.044
การวิเคราะห์โครงสร้างปัญหา	4.08	1.02	3.64	1.09	1.71*	66	.046
การตัดสินใจเลือกวิธีการ	4.17	0.83	3.26	1.37	3.30*	54.32	.001
การตรวจสอบวิธีการและคำตอบ	4.17	0.96	3.73	1.05	1.80*	66	.038
รวม	4.10	0.70	3.55	0.64	3.37*	66	.000

จากตาราง 10 จะพบว่าหลังการทดลองกลุ่มที่เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยได้รับการพัฒนาเพิ่มสะสมงานมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ทั้งรายด้านและภาพรวมสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) แสดงว่าความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยได้รับการพัฒนาเพิ่มสะสมงานสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากวิธีปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยได้รับกระบวนการเพิ่มสะสมงานมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ